

MĂRTURIA ÎNVIERII

Fratele Neville citește textul din **Luca 24.1-32**:

„În ziua întâi a săptămânii, femeile acestea și altele împreună cu ele, au venit la mormânt dis de dimineață, și au adus miresmele, pe care le pregătiseră.

Au găsit piatra răsturnată de pe mormânt, au intrat înăuntru, și n-au găsit trupul Domnului Isus.

Fiindcă nu știau ce să creadă, iată că li s-au arătat doi bărbați, îmbrăcați în haine strălucitoare.

Îngrozite, femeile și-au plecat fețele la pământ. Dar ei le-au zis: „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?”

Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galilea,

când zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile păcătoșilor, să fie răstignit și a treia zi să învieze.”

Și ele și-au adus aminte de cuvintele lui Isus.

- Petru se duce la mormânt

-

„La întoarcerea lor de la mormânt, au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți.

Cele ce au spus aceste cuvinte apostolilor, erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov, și celelalte, care erau împreună cu ele.

Cuvintele acestea li se păreau apostolilor basme, și nu le credeau.

Dar Petru s-a sculat și a dat fuga la mormânt. S-a plecat și s-a uitat înapoi, dar n-a văzut decât fâșiile de pânză, care stăteau pe pământ; apoi a plecat acasă, mirat de cele întâmplate.

În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de 60 de stadii de Ierusalim;

Și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.

Pe când vorbeau între ei și se întrebau, Isus S-a apropiat, și mergea pe drum împreună cu ei.

Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

El le-a zis: „Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?” și ei s-au oprit, uitându-se triști.

**Drept răspuns, unul dintre ei, numit Cleopa,
I-a zis: „Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a
întâmplat în zilele acestea?”**

**„Ce?” le-a zis El. Și ei I-au răspuns: „Ce s-a întâmplat
cu Isus din Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte
înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.**

**Cum preoții cei mai de seamă și mai marii poporului L-au
dat să fie osândit la moarte și L-au răstignit?”**

**Noi trăgeam nădejde că El este Acela, care va izbăvi pe
Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au
întâmplat aceste lucruri.**

**Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire:
ele s-au dus dis de dimineață la mormânt,**

**nu I-au găsit trupul, și au venit și au spus că ar fi
văzut și o vedenie de îngeri care ziceau că El este viu.**

**Unii din cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt, și au
găsit așa cum spusese femeile, dar pe Isus nu L-au văzut.”**

**Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și
zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!**

**Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să
între în slava Sa?”**

Și a început de la Moise, și de la toți prorocii, și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce erau cu privire la El.

Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe.

Dar ei au stăruit de El, și au zis: „Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut.” Și a intrat să rămână cu ei.

Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea; și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o și le-a dat-o.

Atunci li s-au deschis ochii, și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.

Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?”

Mulțumesc, frate
Neville.

Bună seara, la toată
lumea.

Astăzi, a fost o zi
mare pentru mine. Da, a fost o zi mare în mai multe privințe. Mai întâi, a fost o zi mare pentru că am mai îmbătrânit cu o zi, apoi, pentru că astăzi este ziua

de Paște, și în final, pentru că mi s-a întâmplat ceva ce nu voi uita niciodată.

Toată viața m-am întrebat

de ce m-am născut în această lume, și la acest lucru m-am gândit și azi dimineață în timp ce vorbeam despre Moise. Sunt sigur că și el și-a pus această întrebare atunci când a aflat că este evreu. De ce a îngăduit Dumnezeu să crească în palatul lui Faraon, dacă mai apoi a trebuit să fie „un nimeni” în pustie? Știți de ce? Ca să afle ce trebuie să facă în viață.

Și gândindu-mă la

mine, m-am întrebat de ce mi-a vorbit Dumnezeu încă din copilărie? Apoi m-am întrebat de ce a îngăduit El să se facă acea fotografie. M-am întrebat de ce a făcut acele lucruri mărețe în Germania și în Finlanda? De ce s-au întâmplat toate aceste lucruri în viața mea? Nu, eu nu cred că s-au întâmplat doar așa. O, eu nu sunt un predicator; nu am nici o educație. Nu am chemarea de a fi predicator, pentru că predicatorul trebuie să fie un om deosebit.

Eu cred că poporul

lui Dumnezeu este în robie din cauza tradițiilor omenești. Acesta este motivul pentru care astăzi avem zeci de mii de oameni care mor zilnic de diferite boli pe care știința medicală nu le poate atinge. Da, ei mor deși sunt copiii lui Dumnezeu. S-ar putea ca eu să nu mai trăiesc până atunci, dar cred că vine ceasul când Dumnezeu va face ceva, și acest timp este foarte aproape, când va dovedi că El este încă același Atotputernic Dumnezeu. Eu cred aceasta din toată inima mea. Eu am văzut deja acest lucru într-o oarecare măsură, dar cred că acesta este doar un exemplu pe lângă ceea ce vom vedea în continuare.

După serviciul

acesta, voi pleca pentru o perioadă ca să mă odihnesc. Eu am botezat de multe ori, dar astăzi m-am răcit foarte tare, ceea ce nu mi s-a mai întâmplat niciodată. M-am răcit atât de tare încât nu am mai putut să vorbesc.

Dacă va fi cu voia

Domnului, mâine voi fi jos la lac, ca să mă odihnesc câteva zile. Totuși, dorința mea este ca peste zece zile să mă întorc și atunci ne vom întâlni din nou.

După aceea voi pleca

pentru câteva luni în Noua Anglie. De acolo aș vrea să merg în Africa. Aceasta se va întâmpla în iunie.

Îmi va fi foarte greu

și știu că voi depinde de bisericuța aceasta mică, de oamenii de aici, care se vor ruga pentru mine, căci am foarte mare nevoie de rugăciunile voastre.

Și știți ceva? Nimeni

nu știe și nu poate înțelege această parte a „slavei”, adică ce am întâmpinat și prin ce lupte a trebuit să trec în aceste misiuni. Nici nu este nevoie să spun, deoarece știu că oamenii nu pot să mă înțeleagă. De altfel nici eu nu înțeleg multe lucruri. Este Ceva care pur și simplu împinge înainte.

Și acum, pentru a

nu-i ține prea mult pe cei care au dorit să rămână la serviciul din seara aceasta, vreau să vă spun că am ales textul pe care l-a citit fratele Neville din Luca 24 pentru tema din seara aceasta, care se numește „Dovada învierii”.

Textul acesta atinge

câteva lucruri și aș vrea să mă refer la ele. Primul punct la care doresc să mă opresc, este că dimineața, ei s-au dus la mormânt.

Adevărul este că nu

contează cum a murit El și nici cât de cumplită a fost moartea Lui, căci dacă n-ar fi avut loc învierea, moartea Lui ar fi fost la fel ca moartea oricărui

om. Vedeți?

De-a lungul istoriei

omenirii, au existat o mulțime de oameni mari care au făcut lucruri deosebite.

De exemplu Confucius,

marele filozof chinez, care a murit acum 2300 de ani.

Buda, marele

profet-dumnezeu Japoniei, care a murit și el tot cam în urmă cu 2300 de ani.

El a adus învățături, a făcut unele declarații, dar apoi a murit și a rămas în mormânt.

Apoi este Mahomed. Eu

am avut ocazia să vizitez mormântul lui, unde de 2000 de ani este pregătit un cal alb, care-i așteaptă învierea. Da, acolo se schimbă garda din patru în patru ore, și se așteaptă clipa în care acest bărbat se va ridica, va încăleca și va cuceri lumea. Mahomedanii sunt cei mai mulți, numărul lor fiind cât creștinii și catolicii împreună. Cu toate acestea însă, Mahomed este încă în mormânt.

Dacă discuți cu

acești oameni (cu mahomedanii) și le spui: „Isus S-a ridicat dintre cei morți”, ei îți răspund: „Dovedește-o!” Și noi creștinii, spunem: „Păi, El este viu în inima noastră”, dar vedeți voi, aceasta nu ajunge ca să-i convingeți, deoarece și ei spun la fel – că întemeietorul religiei lor este în inima lor.

Eu mă bucur însă

pentru că Isus ne-a lăsat o piatră de temelie solidă, cu privire la învierea Lui. Noi nu trebuie să ne mirăm pentru că acesta este adevărul. Lucrul uimitor, este că mulți oameni nu pot să-L vadă.

Acesta este motivul pentru care în seara aceasta am să ating acest eveniment, arătându-L prin Scriptură.

Acum vă rog să observați că cei ce au mers la mormânt dimineața devreme, s-au întâlnit cu doi bărbați (care de fapt erau îngeri), îmbrăcați în haine strălucitoare, care le-au întrebat: *„Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?”* (Luca 24.5).

Vedeți? Ele s-au dus să-L caute la mormânt, dar nu L-au găsit pentru că nu mai erau acolo. Iar îngerii le-au pus această întrebare notabilă: *„Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?”* După care au continuat: *„Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galilea....”* (v. 6).

De ce n-au înțeles ei? De ce n-au priceput cuvintele Lui?

Și aici este ceva foarte important: faptul că cei doi îngeri care au vorbit cu femeile de la mormânt și nu în altă parte, fuseseră desigur, cu El și în Galilea, deoarece știau tot ce le spusese Isus înainte de crucificare.

O, ce lucru binecuvântat! Vedeți voi, ucenicii nu au știut că cei doi îngeri erau acolo, deși din cuvintele lor se vede clar că ei fuseseră cu Isus în Galilea: *„Aduceți-vă aminte ce v-a spus când era încă în Galilea....”*

Faptul că îngerii au fost peste tot cu El împlinește textul biblic care spune:

„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El....”
(Psalm. 34.7).

Ce lucru mare este să știi că în seara aceasta, îngerii lui Dumnezeu sunt prezenți în locul acesta! Să știi că ei aud fiecare cuvânt pe care îl spunem și văd tot ceea ce facem!

Aici avem dovada biblică a prezenței lor.

„Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galilea!”

Cuvântul „Aduceți-vă aminte” este un cuvânt minunat.

Gândiți-vă cât de trist va fi pentru cei pierduți care, și-au pecetluit soarta prin atitudinea lor față de El, și ca urmare după ce vor fi auzit și ultima predică, au pornit spre destinația lor veșnică, spre iadul Diavolului! Ce durere vor simți atunci când își vor aminti de șansa pe care au avut-o și pe care au refuzat-o!

Poate cineva spune:

„O, predicatorule, va mai fi aducere aminte și în iad?” Isus spune că da. El a spus că bogatul și-a ridicat ochii și a privit din iad în sus, spre cer, unde l-a văzut pe săracul Lazăr în sânul lui Avraam. Iar când a strigat spre Avraam pe care îl vedea, acesta i-a răspuns: *„Adu-ți aminte că, în viața ta, tu ți-ai luat pe cele bune...”* (Luca 16.25).

Vedeți, acolo este o
aducere aminte.

Și cât va fi de
îngrozitor să-ți amintești de marile adunări la care ai participat și unde ai
ascultat predici cu putere, vorbite de unșii lui Dumnezeu! Și nu doar atât, ci
să-ți amintești semnele și minunile la care ai fost martor, și avertizările pe
care le-ai auzit, dar le-ai nesocotit, astfel încât atunci te vei trezi că ești
pierdut. Aceste amintiri îi vor obseda veșnic pe cei pierduți.

Biblia spune că după
moartea Sa, Isus S-a dus și a predicat sufletelor din închisoare, care nu se
pocăiseră în zilele lui Noe.

El S-a dus să le
amintească despre faptul că Noe, Enoh și mai marii proroci ai zilelor lor le
vorbiseră despre venirea lui Mesia, dar ei respinseseră mesajul și-l
nesocotiseră.

O, va fi un lucru
cumplit și pentru tine, prietenul meu, să-ți amintești într-o zi că ai auzit
mesajul Lui, dar L-ai nesocotit și L-ai respins. Când vei muri, toate faptele
tale te vor urma, iar ele îți vor aduce obsesie sau binecuvântare veșnică.

Gândește-te însă, ce
lucru mare trebuie să fie pentru cei salvați, aducerea aminte a adunărilor în
care au petrecut clipe mărețe și binecuvântate, despre care vor depune mărturie
și îngerii care sunt prezenți printre noi.

Puteți vedea ce stă
în fața celor salvați? Dar în fața celor care nu sunt salvați?

Dumnezeu este bun și îndelung răbdător. Da, El este plin de blândețe, milă și răbdare.

El „*dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.*” (2 Petru 2.9b), de aceea a făcut tot ce se putea face pentru ca omul să fie salvat. Totuși ei vor pieri pentru că nu cred Cuvântul Lui.

În seara aceasta aș vrea să-i privim pe doi oameni după învierea Domnului. Vedeți voi? Mulți au venit și au spus despre un mormânt gol și despre faptul că trupul Lui nu mai era acolo. Femeile au avut o viziune în care au văzut doi îngeri care le-au spus că El nu mai este printre cei morți, ci a înviat. Și iată că cu toate acestea, ucenicii tot nu au crezut (este vorba de cei doi de pe drumul Emausului) și au pornit descurajați spre casă.

Și eu mă gândesc la acel prin Paște. O zi frumoasă de primăvară în care Isus era din nou viu printre oameni, iar cei doi ucenici mergeau descurajați și cu inimile întristate gândindu-se la răstignirea Domnului lor. Dar iată că pe drum era Cineva care pășea alături de ei, dar Biblia spune că ei nu L-au recunoscut pentru că „*ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.*”

O, și aici aș vrea să vedeți! Căci nu era doar o întâmplare oarecare, ci era o profeție care trebuia să se împlinească.

Voi știți că Domnul nostru binecuvântat nu a făcut niciodată ceva doar așa, ca să se povestească despre acele lucruri, ci tot ce a făcut El a avut o importanță. Tot ceea ce a făcut El este veșnic, nu va trece – mă refer la fiecare mișcare, la fiecare gest și la fiecare Cuvânt pe care L-a rostit.

O, sunt atât de
bucuros pentru aceasta!

Tu poți coase cu
aceste lucruri tot ce este în tine și atunci El Se va descoperi și în viața ta.

Și iată că în timp ce
cei doi ucenici mergeau pe drum, de ei S-a apropiat un Străin, care i-a
întrebat: „*De ce sunteți triști?*”

Vedeți, ei ar fi
trebuit să fie bucuroși, dar văzându-i, El i-a întrebat: „*De ce sunteți triști? Și ce
vorbe sunt acestea pe care le schimbați
între voi pe drum?*” (Luca 24.17).

„*Drept răspuns, unul dintre ei, numit Cleopa, I-a zis: „Tu ești singurul străin aici în
Ierusalim, care nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?”*”

„*Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un proroc puternic în
fapte și cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.*”

„*Cum de preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie
osândit la moarte și L-au răstignit?*”

*Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe
Israel; dar cu toate acestea iată că astăzi este a treia zi de când s-au
întâmplat aceste lucruri.*” (v. 18-21).

Și ei au început să

povestească cele întâmplate: cum a murit Isus; cum ei crezuseră că El este marele Eliberator și cum totuși acel Mare Proroc legitimat de Dumnezeu, a stat acolo vrednic de milă, cu scuipatul pe față, lăsându-i pe soldați să-i pună cunună de spini pe frunte, să-L lege la ochi, să-L lovească cu trestia peste cap și să-L întrebe în batjocură: „*Prorocește, cine Te-a lovit?*”

O, toate aceste lucruri erau cu neputință să fie înțelese de mintea omenească! Ei se gândeau că Mesia trebuia să fie ceva deosebit.

Uitați-vă numai, nu se petrece același tablou în zilele noastre? Oamenii așteaptă ca Împărăția lui Dumnezeu să fie altfel decât este cu adevărat. Ei o așteaptă să vină în splendoare; o așteaptă să fie vie în orașul Vatican sau într-o mare catedrală. Dar pentru că El o aduce între cei săraci și neînsemnați, între oamenii umili și fără multă școală, ochii celor mari și înțelepți sunt orbiți ca s-o vadă.

O, ce umilință, ce batjocură era pentru acea femeie în timp ce-l spăla picioarele cu lacrimile ei și I le ștergea cu părul, deși fapta ei era fapta unei creștine adevărate.

Ce batjocură să-L vadă atârnând pe cruce și să-i audă pe acei preoți înțelepți spunând: „*Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, pogoară-Te de pe cruce și Te vom crede!*” (Matei 27.40).

Eu mă gândesc că numai omul firesc, numai religiosul formalist și necredincios, putea să gândească astfel. Voi știți desigur că în fiecare adunare sunt trei feluri de oameni: credincioșii adevărați, formalistii (adică cei care se prefac că cred) și necredincioșii. Pe aceștia îi puteți găsi în orice adunare.

Gândiți-vă cum era posibil ca acel Om care a deschis ochii orbilor, care a dat auz surzilor și i-a înviat pe cei morți, să atârne apoi răstignit pe cruce, plin de scuipat pe față, după ce l-a lăsat pe marele preot să spună toate acele lucruri neadevărate despre El! El nu a deschis nici măcar o dată gura ca să Se apere sau ca să răspundă ceva înapoi și știți de ce? Pentru că Isus a spus: „...*totdeauna fac ce-l este plăcut (Tatălui)*”.
(Ioan 8.29).

Și noi știm că plăcerea lui Dumnezeu era ca să se întâmple toate acele lucruri.

Să-L privim pentru câteva clipe. Ucenicii nu puteau să înțeleagă de ce trebuia să se întâmple așa.

Astfel, ei au pornit la drum și au început să discute despre El. Dar chiar atunci, Isus a apărut lângă ei.

Vedeți, tocmai acesta este motivul pentru care Isus nu apare în calea oamenilor religioși de astăzi – pentru că ei nu mai vorbesc despre El.

Da, biserica vorbește totdeauna despre marile lucrări pe care le face, despre ajutoarele sociale, despre ieșirile la iarbă verde, etc. Este atât de burdușită cu societăți, încât nu mai are nici o cămăruță liberă pentru Hristos.

Dar biserica adevărată a scăpat întotdeauna de aceste societăți și transformă totul într-o adunare de rugăciune. De ce aceasta? Pentru că ea Îl cunoaște și Îl iubește pe

El.

Deci cei doi ucenici
vorbeau despre El în momentul când li s-a arătat.

Dacă am înceta să
vorbim despre vecinii noștri, dacă am înceta să mai discutăm despre făgarnicii
din biserici și am vorbi mai mult despre Isus, ni s-ar arăta mai des.

Necazul este însă că
noi discutăm despre greșelile păstorului și despre cei din jurul nostru.

Fraților, vorbiți
numai despre Isus și atunci veți vedea cât de multe lucruri minunate se vor
întâmpla.

Deci în timp ce
vorbeau despre Isus, li s-a arătat. Și observați un lucru: atunci când El vine,
nu se pune de partea voastră și nu vă spune niciodată: „O, desigur. Tu ai
dreptate. Omul acela trebuie dat afară...” sau: „Ar trebui să numiți un păstor
nou...” sau: „Vecinul acela este de vină pentru că ți-a făcut numai rău...”

Nu, El nu procedează
în felul acesta, ci din exemplul nostru vedem că de îndată ce a apărut lângă
ucenici, a început să predice Cuvântul.

Orice slujitor adevărat
al lui Dumnezeu merge întotdeauna la Cuvânt.

Și ce le-a spus Isus?

„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii.” (Luca 24.45).

Vedeți cum i-a adus

El în Cuvânt?

„Sunteți zăbavnici și nepricepuți și nu puteți înțelege ce au spus prorocii!”

Ce s-ar întâmpla dacă

Domnul ar apărea la noapte? Ce ar face El în Tabernacolul Branham dacă ar veni deseară? V-ar întreba oare și pe voi ca pe cei doi ucenici: „Sunteți chiar atât de nepricepuți?”?

Dar în Jeffersonville,

în acest oraș în care Evanghelia Lui a fost predicată timp de 25 de ani, ce ar face? Ce ar face acest oraș care a văzut semnele și minunile Lui supranaturale? În fiecare zi în locul acesta și pretutindeni se întâmplă lucruri extraordinare: bolnavii sunt vindecați, au loc nenumărate semne și minuni; sunt date prorocii care nu dat greș niciodată; Evanghelia este propovăduită așa cum este, fără să se facă nici un compromis. O, cum vom putea fugi de mânia lui Dumnezeu?

Eu am spus de multe

ori și repet și în seara aceasta: dacă Dumnezeu ne-ar lăsa să trecem nepedepsiți, ar fi un Dumnezeu nedrept. Atunci ar fi nevoit să ridice Sodoma și Gomora și să le ceară scuze deoarece le-a pedepsit pentru aceleași lucruri care se petrec printre noi în fiecare zi - mă refer la nelegiuire și păcat.

Și nu uitați că acolo
era o mulțime păgână, dar noi ne pretindem o națiune creștină.

Și când a început să
vorbească cu ei, Isus le-a explicat Scripturile. Dar n-a făcut-o bătându-i cu
mâna pe umăr, nici dându-le ceva învățături despre bebeluși, ci i-a muștrătat cu
asprime, spunându-le: *„O, nepricepuților
și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!”*

Vedeți unde S-a dus
El? Direct la Scriptură.

Și ei au început să-L
asculte cu interes, în timp ce El a continuat:

*v.26: „Nu trebuia să sufere Hristosul aceste
lucruri, și să intre în slava Sa?”*

Și a mers alături de
ei tot drumul, discutând despre acele lucruri, dar ei nu L-au recunoscut
deoarece ochii lor le erau ținute închise măcar că vedeau. Da, ei erau orbiți
ca să nu Îl vadă, ca să nu Îl recunoască.

Aici aș vrea să
vedeți ceva. Acela era primul Său mesaj de după înviere și Domnul a mers toată
ziua cu ei fără să fie recunoscut. Deși era cu ei, El însuși le-a închis ochii
ca să nu-L cunoască. Când era aproape de asfințitul soarelui, Isus S-a făcut că
vrea să plece mai departe.

Oare nu același lucru

L-a făcut și în aceste zile din urmă când ne apropiem de apusul soarelui?

Ați observat cum a procedat El cu cei doi ucenici? Le-a spus doar Cuvântul. Nu a făcut nici un semn și nici o minune, ci le-a predicat doar Cuvântul despre înviere, despre ceea ce au spus profeții.

Aceasta a făcut El în tot timpul de când a plecat, dar acum, o, binecuvântat să fie Numele Lui, soarele este la apus, iar El Se face că vrea să plece mai departe.

O, mă gândesc acum la Fanny Crasby care spunea plângând: „O, nu trece de mine, bunule Salvator!”

Iar cei doi ucenici l-au spus: „*Rămâi cu noi, căci este spre seară și ziua aproape a trecut.*” (v.29).

Vedeți, El S-a făcut că merge mai departe dar ei au stăruit să rămână. Cu alte cuvinte L-au implorat!

O, dacă am avea printre noi astfel de oameni!

Frate și soră, știi tu că Biblia vorbește despre faptul că Duhul Sfânt îi va pecetlui numai pe cei care suspină și gem din pricina urâciunilor săvârșite în jurul lor?

Acum aş vrea să vă

pun o întrebare: noi facem atâta caz de ideile noastre religioase dar câți oameni sunt în orașul acesta, în Jeffersonville, care se îngrijorează pentru lumea pierdută, astfel încât să-și petreacă măcar 30 de minunate în rugăciune pentru păcatele orașului lor?

Conform Scripturii,

Îngerul Domnului urma să-i pecetluiască numai pe aceia care au suspinat, au plâns și au gemut din cauza urâciunilor din jurul lor.

Noi am devenit

dezinteresăți; vrem doar să petrecem un timp minunat; să știm că avem o societate micuță în cadrul bisericii noastre. Ne interesează doar ziua când va fi ales noul păstor și vrem ca biserica noastră să arate mai bine decât biserica vecină. Aceasta este dorința oamenilor din zilele acestea. Este un timp în care nu mai auzi pe nimeni rugându-L pe Dumnezeu: „O, Doamne Dumnezeule, vino mai repede în viața mea căci altfel voi pieri! O, nu trece pe lângă mine, Salvatorule! Tu ești omniprezent, de aceea Te rog să vii și în inima mea, Doamne, ca să locuiești în ea.”

Este tot mai greu să

găsești un bărbat sau o femeie care să-și ridice mâinile și să-L accepte pe Domnul Isus ca Salvator. Banca demodată a „bocitoarelor” a fost scoasă afară din biserică, de aceea nu se mai poate auzi nici un plâns acolo. Nu, nu mai vezi pe nimeni plângând la altar.

Amintiți-vă de

Charles G. Finney, un predicator al Evangheliei. Într-o zi când își testa puterea vocii într-o clădire, a strigat atât de tare: „Pocăiți-vă sau veți pieri!” încât un bărbat care se afla la balcon a leșinat. El a stat apoi în balconul acelei clădiri din New England și predica despre iad și pierzare. Se spunea că atunci când a strigat: „Veți pieri dacă nu vă pocăiți!” bărbații și femeile de pe stradă au leșinat de groază.

Astăzi poți să tot
predici pocăința și să vorbești despre focul iadului, căci oamenii încep să
râdă. De ce aceasta? Pentru că inimile noastre sunt reci; am devenit prea
indiferenți; avem prea multe. Da, noi avem nevoie de mai puțin din lume și mai
mult din Dumnezeu. Inimile noastre au devenit prea reci, am devenit interesați
doar de senzații, am fi mai interesați dacă am putea dansa puțin sau dacă am
putea striga, sau dacă am putea vorbi în limbi.

Dar dacă vom avea
toate aceste lucruri, dar ne va lipsi acel plâns disperat și un duh zdrobit,
Dumnezeu nu ne va putea folosi.

Și acele lucruri sunt
bune, dar le dorim și pe acestea (plânsul și duhul zdrobit).

În adunările noastre
chiar, vindecările divine ocupă prea mult loc deși ar trebui să ne axăm mai
mult pe vindecarea sufletelor.

Fraților, ceea ce
ne-ar trebui nouă astăzi, este o trezire a sufletelor pentru Dumnezeu, ca ele
să fie în flăcări pentru El. Ce vreau să spun prin cuvântul „în flăcări”? Da,
este nevoie ca noi să mergem la altar cu lacrimile și roind pe obraji. Și
aceasta nu numai pentru cinci minute, iar apoi să pleci și să uiți, ci
încercând să câștigi sprijinul pierdut al lui Hristos și să îndepărtezi orice
povară din inimă.

„Dumnezeule,
rugăciunea mea este ca Tu să iei din inima mea toate plăcerile lumii și să-mi
dai o inimă nouă și un duh nou.”

Și cei doi ucenici stăruiau pe lângă El și Îi spuneau: „Domnule, noi nu vă cunoaștem dar ne place cum predicați. Intrați și rămâneți cu noi peste noapte.” Vedeți, ei umblau cu Isus fără să-L recunoască.

Poate cineva spune:

„Păi, frate Branham, eu sunt deja un om bătrân.” O, nu are importanță cât ești de bătrân!

„Eu sunt doar un copil!” Nici aceasta nu contează.

„Eu sunt prea sărac!”

Chiar dacă ai avea doar un sac peticit pe tine, Dumnezeu nu privește la aceasta. Haideți la El și urmați-L, căci Domnul nu privește la aceasta. Rugați-L căci voi sunteți mari în ochii Lui. Poate că în ochii oamenilor sunteți neînsemnați, dar în ochii lui Dumnezeu sunteți mari. Voi sunteți unul din subiecții Lui.

„Rămâi cu noi!”

„O”, spun oamenii,

„eu nu pot să-L rog să vină să locuiască în mine pentru că am fost bețiv.” Sau: „Am fost un jucător de noroc.”

Nu are nici o

importanță ce-ai fost. Vino, cheamă-L și vei vedea că Domnul va răspunde la cererea ta. El nu a refuzat încă pe nimeni, de aceea nu te va refuza nici pe tine. Dorința Lui este să intre în inima oamenilor.

Poate spui: „Eu am fost o prostituată de stradă...” Nu contează ce ai fost, deoarece Dumnezeu încearcă să-Și facă drum spre inima ta.

Trebuie să spui un singur lucru: „Doamne, intră și locuiește în mine.”

Și priviți. În tot timpul drumului făcut cu cei doi ucenici, El a adus numai Cuvântul. Nu a făcut semne și minuni, dar când a intrat în casă și a închis ușa, o, frate, abia atunci Și-a descoperit învierea. El nu a făcut aceasta dimineața când i-a întâlnit, ci a făcut-o seara, la apusul soarelui. Tot timpul drumului le-a spus doar Cuvântul, fără să facă semne sau minuni, dar pe înserate Și-a dovedit învierea.

Dați-mi voie acum, să vă spun cu modestie și cu o inimă zdrobită, că noi trăim în timpul de seară, iar Biblia spune: *„Va fi o zi cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arata lumina.”* (Zaharia 14.7).

Va fi doar auzirea Cuvântului, fără nici o manifestare; va fi doar o zi întunecoasă și cețoasă, dar spre seară, lumina va lumina din nou. Da, va fi din nou lumină. Și în acest timp de seară în care trăim noi, acum când Hristos Și-a răspândit Evanghelia prin slujitorii Săi, care au predicat-o timp de 2000 de ani, vedem manifestarea luminii de seară. Lumina de seară este manifestarea învierii.

Vedeți, ucenicii nu știau că El a înviat din morți. Ei Îl iubeau și credeau în El, dar nu știau că a înviat, de aceea s-au certat cu privire la acest lucru. Acesta este motivul pentru care spre seară El a dovedit că a înviat din morți. Cum a făcut aceasta?

Nu predicând Cuvântul, căci a făcut-o toată ziua și cu toate acestea ei tot nu L-au crezut.

Și iată că acum, după

2000 de ani de predicare a Cuvântului, nici biserica nu-L crede. Acesta este motivul pentru care lumina de seară aduce manifestarea învierii, dovada ei.

Și când a închis ușa,

Domnul a făcut în fața ucenicilor același lucru pe care L-a făcut înainte de a fi crucificat. Atunci ei au înțeles că Cel ce stătea în fața lor era Domnul lor. Da, atunci li s-au deschis ochii și L-au recunoscut.

Dar în clipa aceea El

S-a făcut nevăzut. Vedeți? A fost un mesaj scurt. El nu a stat prea mult timp cu ei. Mai întâi li s-a descoperit, iar după aceea S-a făcut nevăzut.

Prin aceasta însă,

ochii lor s-au deschis și au putut să-L recunoască.

Și au spus: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?” (Luca 24.32).

O, frate și soră, cât

de mult ne-au ars și nouă inimile de-a lungul anilor! Eu sunt predicator de vreo 27 de ani și creștin de vreo 29 de ani, dar în tot acest timp, când am auzit Cuvântul Său, când El mi-a vorbit, a fost minunat! Inima mea arde să aud Cuvântul Său.

Dar acum a venit

lumina de seară. Soarele apune. Civilizația se duce. Lumea este la capătul

drumului, de aceea El Și-a făcut apariția în mijlocul nostru și face ceva ca să Se descopere pe Sine ca Hristosul cel înviat.

Ochii noștri se deschid și putem să vedem că El este mai viu ca oricând, deoarece El a dovedit aceasta. Dacă Biblia a făgăduit ceva Isus a dovedit-o arătând că așa este:

„Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci.” (Evrei 13.8).

Vedeți, dacă El nu dovedește acest lucru, înseamnă că Biblia este greșită. De-a lungul anilor noi am avut toate aceste învățături ale Scripturii, dar acum este timpul ca învierea Sa să fie dovedită.

Ce au făcut cei doi ucenici când au înțeles, când ochii lor au fost deschiși și au putut să-L recunoască? Ei au spus: *„Nu ne ardea inima în noi....?”*, după care au alergat repede înapoi la Ierusalim ca să le povestească și celorlalți ce li s-a întâmplat.

Vedeți, ei nu s-au îndoit de cele ce li se întâmplaseră și nu au spus în sinea lor: *„Poate că a fost altceva...”*, ci au fost pe deplin încredințați. Acesta este motivul pentru care au alergat la ceilalți și le-au zis:

„A înviat Domnul cu adevărat. Noi am văzut aceasta cu ochii noștri.”

Ei nu s-au dus să argumenteze acest lucru pe baza învățăturii sau a religiei lor, ci pentru că

ochii lor fuseseră deschiși și putuseră să-L vadă pe Isus viu. Văzuseră dovada învierii Sale.

Ce altceva ar putea fi cel mai frumos în seara aceasta, prieteni? Ce lucru ar putea fi mai glorios în această zi de Paște? Unul singur: să-L vezi pe același Isus ridicat din morți, intrând în mijlocul acestei adunări mici și umile. Cum ar fi dacă L-am vedea intrând aici și făcând lucrurile pe care le-a făcut înainte de răstignire, dovedind astfel că este viu?

El nu a făcut niciodată acest lucru până în aceste zile din urmă. Da, El o face din nou pentru că așa a făgăduit. Este timpul de seară, de aceea lumina strălucește din nou. Prin aceasta, Dumnezeu deschide ochii copiilor Săi, iar ei, purtând Lumina Sa în inimă, aleargă pretutindeni și spun: „O, El este cu adevărat viu!”

Probabil că în locul acesta se află oameni veniți din Virginia și din multe alte părți ale țării. Nu contează de unde veniți, voi puteți pleca înapoi purtând în inimă Lumina Sa. Aceasta dacă El vi Se va descoperi așa cum li S-a descoperit celor doi ucenici.

Poate că și voi ați vorbit mult timp cu El. Poate că sunteți creștin de mulți ani, dar nu i-ați văzut încă niciodată puterea învierii manifestate.

O, dacă o va face în seara aceasta Îl veți primi ca pe Domnul cel înviat?

Gândiți-vă la aceasta în timp ce ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Câți din voi doresc să fie amintiți în rugăciune?

Ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu. Domnul să vă binecuvânteze.

O, Doamne Dumnezeule, oamenii stau aici cu membrele înțepenite, dar o, ei Te iubesc.

Poate că în această zi a învierii ei vin, o, Doamne, dintr-un „mormânt” vechi și gol, dintr-un loc în care se predică o Evanghelie goală și fără putere, dintr-un loc în care li se spune: „Zilele minunilor au trecut!”

Ei au găsit mormântul gol, pentru că Isus înviase din morți și nu se mai afla acolo.

Cleopa și prietenul lui au călătorit tot timpul drumului discutând cu El, dar nu L-au recunoscut, dar rugămintea mea din seara aceasta este, o, Doamne Isuse, ca să-Ți dovedești învierea în această adunare micuță. Dovedește că Tu te cobori în locurile umile. Arată-le că vii acolo unde ești dorit și binevenit, indiferent cât de umili sunt cei ce Te cheamă.

În locul acesta sunt mulți oameni nevoiași, Doamne. Mulți sunt bolnavi și mulți sunt chinuiți. Mulți nu Te cunosc, sunt fără Hristos, fără Dumnezeu în lume și doresc să fie ajutați. Rugămintea mea Tată, este ca Tu să Te descoperi încă o dată în seara aceasta, în adunarea aceasta micuță.

O, Doamne Dumnezeule, dacă am primit har în fața Ta, întărește trupul acesta plăpând. Reînnoiește-mi puterea. Redă-mi puterea tinereții, așa cum o faci cu vulturii și ridică-mi privirea în sus, iar inima ajut-o să se umilească, astfel încât să pot umbla și să dovedesc dragostea pe care o ai față de oameni. Dă-mi o dragoste adâncă și mai multă dăruire.

Doamne, manifestă-Ți puterea în seara aceasta, prin vindecarea

bolnavilor și a suferinzilor, dovedind astfel că ești viu, iar din noi fă martorii învierii Tale. Atunci Te vom lăuda din toată inima în Numele Domnului Isus. Amin.

Îmi place cântarea aceasta, soră Gertie. Câți dintre voi o cunosc? Este vorba de cântarea: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic”? (Adunarea spune „Amin”).

Haideți s-o cântăm împreună deoarece mie îmi plac foarte mult cântările vechi și demodate. Voi puteți să-i aveți pe toți acești Elvis Presley și boogie-woogie moderni care pretind că ei cântă în numele creștinismului, dar în ce mă privește, prefer aceste cântece vechi și demodate ale Evangheliei. Da, domnilor.

Sfânt, sfânt, sfânt

Este Domnul Dumnezeu mulțimilor.

Cerul și pământul sunt pline de Tine.

Cerul și pământul Te laudă pe Tine.

O, Doamne, prea înalte.

Doamne Dumnezeule, preaînalte, Tu ai pus soarele în orbita sa; Tu ai făcut luna și stelele; Tu ai măsurat pământul în palma mâinii Tale și ai suflat stelele. Tu ești Dumnezeu.

Tu L-ai ridicat pe Isus din morți acum 1900 de ani și L-ai arătat viu ca să ne dai dovada binecuvântată, astfel ca noi să-L așteptăm cu încredere pe Cel ce va veni și va sta pe tronul lui David ca să conducă pământul în pace și în neprihănire. Atunci nu va mai fi nici un război; nu va mai fi nici foame și nici război; nu va mai fi tristețe și nici moarte, iar lucrurile acestea vor trece.

O, Dumnezeuule, totul este atât de aproape de împlinire!

Întărește inimile copiilor Tăi și ascultă-le dorința. Fă aceasta nu pentru că am merita, ci pentru ca să avem o mărturie proaspătă despre învierea Lui. Îmi plec inima înaintea Ta și Te rog să mă ajuți. Și audiența face același lucru și Te roagă să ne ajuți ca împreună să-L putem vedea pe Domnul Cel înviat.

Vino în mijlocul nostru, Doamne. Sfințește această biserică, deoarece chemăm îndurarea lui Dumnezeu. Doamne, nu ne judeca, căci nu dorim judecata Ta, ci Îți cerem îndurare. Dă-ne mila Ta, o, veșnicule Dumnezeu și descoperă-Ți dragostea și prezența printre noi. Te rugăm să faci aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

O, simt că aș vrea să-L slăvesc tot mai mult. Inima mea este umplută. Ce asigurare! Isus a înviat din morți.

Aceasta nu este doar o poveste ca cea despre Moș Crăciun, ci este un adevăr dovedit.

Dacă nu sunteți de acord cu faptul că spun acest lucru în fața copiilor voștri, vă rog să mă iertați, dar eu am fost întotdeauna de părere că copiii trebuie să știe adevărul cu privire la această problemă. Vedeți?

Eu vreau să știu adevărul. Biblia îmi vorbește despre Isus, dar dacă El n-ar fi înviat din morți, totul ar fi doar o poveste mistică. Și dacă El nu dovedește că este viu, eu pot să cred că este mort.

Dar sunt atât de bucuros pentru că a înviat din morți și este viu! El este aici.

Fie ca Dumnezeu să deschidă ochii voștri, pelerinilor, și să vă ajute să cunoașteți că Fiul Său a înviat din morți și că este prezent aici ca să Se descopere pe Sine.

Acum aș vrea să-l întreb pe Billy câți mai sunt pentru rugăciune. El nu știe. Câți dintre voi doriți să se facă rugăciune pentru trupurile voastre bolnave, etc.? Pretutindeni în sală sunt oameni care doresc acest lucru. Da, aproape 2/3 din audiență dorește aceasta. Vom încerca să aducem sus câți vom putea.

Câți dintre voi nu au numere de rugăciune, dar doresc să fie vindecați? Ridicați mâna. Cei care nu au numere de rugăciune să ridice mâna. Aproape jumătate. În ordine. Acum este o singură cale prin care putem face aceasta.

Eu mă gândesc la ceva, am ceva în inimă. Nu pot să spun despre ce este vorba până când nu sunt sigur de acest lucru. Eu mă rog și fac întocmai ce spune Dumnezeu.

Curând voi pleca din nou în deșert pentru că trebuie să mă întâlnesc din nou cu Dumnezeu. Este ceva, de aceea trebuie să ajung la acele nisipuri – acolo unde am fost cu câțiva ani în urmă, căci doresc să vorbesc cu El. Eu L-am văzut de două ori în vedenie și nădăjduiesc că-L voi vedea din nou înainte ca să plec.

Eu am găsit ceva în Scriptură și de câte ori vorbesc, se întâmplă ceva. Sunt într-un loc....o, nu știu ce să fac! După părerea mea slujba pe care o am acum, va trece și ceva mai mare și mai puternic îi va lua locul.

Dacă voi reuși, săptămâna viitoare voi merge din nou la nisipurile din spatele deșertului, ca să văd dacă voi putea să-L întâlnesc pe Domnul meu. Nu pot să mă odihnesc și nu am pace până când nu Îl întâlnesc, până când nu aflu despre ce este vorba, căci nu înțeleg ce se întâmplă.

El nu m-a refuzat niciodată, de aceea cred că mă va asculta și de data aceasta. Rugămintea mea este ca El să mă ajute.

Spun aceasta nu pentru că n-aș mai vrea această slujbă. O, Doamne, aș putea veni înapoi aici și să predic, deoarece cred că am destui prieteni care se vor îngriji de mine.

Oh, dar nu aceasta este problema. Eu mi-aș putea continua slujba actuală dacă Dumnezeu este cu mine. Da, aș putea s-o continui, dar inima mea nu este mulțumită. În adâncul meu este ceva care cheamă Adâncul. Este ceva care se mișcă. Este ca și cum aș putea pune mâna pe el, doar să mi se spună unde este. Nu este pentru mine, ci pentru poporul Său. Este pentru copiii lui Dumnezeu. Eu sunt doar o jertfă.

Eu sunt doar un bătrân. Zilele tinereții mele s-au dus, s-au scurs. Un om de 49 de ani nu mai este tânăr. Noi știm aceasta. Mai am un an și voi avea 50 de ani. Nu mai sunt un băiat, ci am copii de crescut. Acesta este adevărul.

Dar fraților, deasupra tuturor lucrurilor, eu sunt chemat să fac lucrarea Domnului. Acesta este motivul pentru care doresc să înțeleg de ce am acest dor în inimă, și voi căuta până când voi afla. Da, trebuie să-L găsec undeva.

Îmi dau seama că ceva măreț este în plină desfășurare, dar stau și aștept .... să aud zgomotul pe deasupra frunzelor de dud și atunci știu că trebuie să merg mai departe. Rugați-vă pentru mine.

Și eu cred că dacă El m-a pus în această slujbă, Se va manifesta în mijlocul nostru, dovedind învierea lui Isus Hristos. Dacă este viu, El Își ține fiecare făgăduință. Cine L-a ținut viu în acești 2000 de ani? Cine a ținut lumina veșnică aprinsă? Noi suntem în timpul serii.

Atunci, El a făcut în fața ucenicilor Săi ceea ce făcuse înainte de răstignire, de aceea ei L-au recunoscut imediat; iar acum va face la fel.

Câți dintre voi au mai participat la adunările mele? Să vă văd mâinile. Aproape toți. Atunci nu mai trec prin aceasta, deoarece voi știți la ce trebuie să vă așteptați.

Câți dintre voi doresc să-L vadă pășind în scenă? Dumnezeu să vă binecuvânteze. De ce să facă aceasta? Ca să ne dovedească că este viu.

Acum să facem chemarea. Nu voi putea chema prea mulți o dată – cam 4-5 oameni. În ordine.

Să începem cu numerele de rugăciune. Cine are nr.1? (cineva spune: „Este chiar aici, frate Bill”). O, iartă-mă! În ordine. Numerele 2, 3. Te poți ridica numărul 3? Numerele 4, 5, 6....Nu văd. Numărul 6. Numărul 7, vă rog. Da, este chiar aici. Numerele 8, 9... în ordine domnilor. Numărul 10. Hai să vedem...în ordine. Să începem cu aceștia și poate vom mai lua câțiva.

Câți din cei prezenți nu mă cunosc îndeaproape? Eu nu vă cunosc, dar cred că doriți să primiți vindecarea. Vreți să ridicați mâna? În ordine. Fiți

respectuoși.

Acum vreau să vă spun că atunci când era pe pământ, Domnul nostru Isus, nu a pretins niciodată că este un Vindecător. Câți din voi știu aceasta? (Amin). El spunea:

„...Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.” (Ioan 14.10b).

Câți din voi știu că El a spus:

„Adevărat, adevărat vă spun, că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând.” (Ioan 5.19). Amin.

Când Se întâlnea cu un om, El Se folosea întotdeauna de o minune, spunându-i cine este acel om și ce a făcut. Când auzea acele lucruri pe care le cunoștea numai el, omul credea.

Așa s-a întâmplat de exemplu cu samariteana. El i-a spus care era secretul inimii ei și astfel a crezut în El nu numai ea, ci și marea majoritate a oamenilor din Samaria. Este adevărat? (Amin).

Să nu uitați că El nu a făcut acest lucru cu neamurile, ci cu poporul Său. Neamurile nu au intrat atunci în lucrare, erau separat. Dar acum a venit lumina de seară.

Ce fel de lumină a strălucit? Același Fiu, care a strălucit la prima venire în Est. Credeți aceasta? (Amin). Este El același Fiu care a cutreierat

pe pământ? (Amin). Același Fiu care a adus Lumina atunci, a adus-o acum din nou. Chiar în momentul când era pe punctul să se stingă, Lumina a strălucit din nou.

Aceași Lumină care a strălucit atunci peste evrei și peste samariteni, dar de care neamurile nu avuseseră parte, strălucește acum peste neamuri, dovedind că El este Același ieri, azi și în veci. Este adevărat? Amin. Atunci să credeți.

Acum soră Gertie, aș vrea să cânti foarte încet.

În acest rând de rugăciune sunt foarte mulți oameni pe care nu-i cunosc. Câți dintre cei ce vă aflați în rândul de rugăciune nu mă cunoașteți și știți că nu vă cunosc necazul și suferința? Ridicați mâna.

Câți din audiență știu că eu nu-i cunosc pe acești oameni și știu că nu știu nimic despre problemele lor? În ordine. Credeți numai!

Acum, o dată când Domnul nostru mergea ca să ridice o fetiță moartă, o femeie bolnavă s-a atins de hainele Sale. Când a făcut aceasta, Isus S-a întors și a spus: „*Cine M-a atins?*” Auzind aceste cuvinte, toți au început să nege, dar El a privit în jur...

Atunci unii dintre ei au început să-L certe. Astfel Petru l-a spus: „*Cum poți să pui o asemenea întrebare când toată mulțimea Te îmbulzește și Te atinge?*”

Dar Isus a continuat „*Cineva M-a atins pentru că din Mine a ieșit o putere.*”

Apoi a continuat să privească în jur până când a văzut-o pe cea care-L atinsese. Cum a știut El că a fost femeia aceea? El fusese atins prin credință, de aceea Isus i-a spus: „Credința ta te-a vindecat. Scurgerea de sânge pe care o aveai s-a terminat. Credința ta te-a făcut bine.”

Acesta este Isus Hristos, același ieri, azi și în veci. Dacă poate să facă și astăzi aceleași lucruri, înseamnă că prin aceasta dovedește că este Același.

Mi se pare că pe femeia aceasta o cunosc. Tu ai primul număr? S-ar putea să te cunosc. Nu știu, dar figura ta mi se pare cunoscută. Nu-ți știu numele, dar s-ar putea să te fi văzut undeva. Totuși eu nu știu motivul pentru care ai venit aici.

Eu cred că toți cei prezenți pot să-și dea seama că se petrece ceva aici. Aceasta dacă sunteți cât de cât duhovnicești.

Eu știu că Îngerul Domnului este aici și voi ar trebui să simțiți aceasta. Vedeți fotografia aceea cu Lumina? Ei, chiar Lumina aceea este aici. Poate cineva spune: „Eu nu o văd!”

Nici ucenicii nu i-au văzut pe cei doi îngeri care s-au arătat femeilor la mormânt și care le-au spus: *„Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galilea”*, deși fuseseră și ei acolo.

Da, Hristos cel înviat este aici. Câți din voi știu că astăzi Hristos Se arată în forma unei Lumini? (Amin). Desigur. Biblia spune aceasta.

Stați în smerenie și cu capetele plecate, fără să vă tot uitați în jur. Oriunde vă aflați, stați în smerenie și rugați-vă.

Eu aş vrea să-i vindec pe cei bolnavi, dar nu pot. Nu, eu nu pot face acest lucru pentru că el a fost făcut deja de Hristos. Când a făcut El aceasta? Atunci când a murit pe Calvar. El a dovedit deja aceasta, iar acum îmi va descoperi poate pentru ce sunteți aici.

Acum, dacă El ar sta aici în acest trup, ar ști cine sunteți numai dacă l-ar descoperi Tatăl, deoarece noi știm cu toții că a spus în Ioan 5.19: *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând.”* Dacă ar fi aici, El ar putea descoperi cine ești, de unde vii, cum te cheamă și ce ai făcut înainte de a veni aici, sau ce ai la inimă, etc. În ce privește însă vindecarea, ea este deja rezolvată. Este deja făcută. Dacă în clipa aceasta Domnul va face aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost pe pământ, îl veți crede?

Cei prezenți în sală, vreți să ridicați mâna în semn că veți crede dacă Dumnezeu îi va descoperi acestei femei care este problema ei?

Acum ori se va dovedi că mint și deci Cuvântul Domnului este neadevărat, ori se va dovedi că spun adevărul și că Cuvântul Domnului este Adevărul. Corect. Aici nu merge pe bâjbâite.

Dacă femeia aceasta este bolnavă și eu îmi pun mâinile peste ea și-i spun: „Te vei face bine”, acesta este doar cuvântul meu, dar dacă Duhul Sfânt îmi descoperă ceva din viața ei, ea va ști dacă este adevărat sau nu. Credeți aceasta? (Amin).

Fie ca Domnul să facă aceasta, sora mea, deoarece audiența a spus că dacă acesta este adevărul, va crede.

Eu nu știu de ce ai venit aici, nici care este necazul tău, dar Dumnezeu știe. Aș vrea să vă plecați capetele.

Da. Femeia aceasta nu a venit aici pentru ea, ci pentru altcineva. Este cineva micuț, care este foarte nervos. Cred că este vorba de nepotul tău. Dar este ceva ciudat.....eu văd copilașul într-un oraș. Da, pare a fi New Albany. Așa este. El are o stare nervoasă puternică. Medicii spun că are ceva la ficat deoarece vomită foarte mult. Așa este. Tu ești foarte îngrijorată din cauza lui, de aceea ai venit aici. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Tu ești judecătorul. Este adevărat ceea ce ți-am spus până acum? (sora spune: „Amin!”). Eu nu știu ce v-am spus. Banda știe, ea este aceea care vorbește. Pune batista pe care o aveai în mânecă atunci când ungerea a fost asupra ta, peste acel copil, nu te îndoii și atunci vei avea lucrul cerut. Nu uita nici o clipă că dacă El știe ce a fost și ce este, atunci știe și ce va fi. Nu te îndoii nici o clipă de aceasta. Du-te și crede.

Ce faceți, domnule? (fratele răspunde: „Lăudat să fie Domnul!”). Presupun că nu ne cunoaștem. (Desigur). Noi suntem străini unul față de celălalt! (Nu v-am văzut niciodată până în dimineața aceasta).

Acum aș vrea să vă plecați, deoarece ungerea este aici. Aș dori mult să vă pot explica acest lucru.

Dumnezeu te cunoaște, domnule. Dacă El îmi va descoperi necazul tău, îl vei accepta ca Vindecătorul tău, sau ca Salvatorul tău, sau ca orice vei avea nevoie? Vei face aceasta? (Cu siguranță că da).

Când va veni vedenia, tu s-o ascultă cu atenție. (Amin).

Tu mergi greu pentru că ai ceva la genunchi. Da, ai artrită. Ai probleme și cu ochii. Vezi tot mai rău. (Fratele spune: „Așa este”). Ai probleme și cu urechea. (Așa este). Și cu stomacul. (Așa este, domnule). Este adevărat? (Absolut adevărat). Tu nu ești din orașul acesta, ci vii din

Somerset, Kentucky. (Așa este). Du-te și crede din toată inima ta și vei fi vindecat. Crede din toată inima.

Credeți voi din toată inima? (Amin). Aveți credință în Dumnezeu. Nu vă îndoiiți, ci credeți.

Domnul Dumnezeu, te cunoaște, soră. Crezi că El mi-ar putea descoperi motivul pentru care ești aici? (Da, știu aceasta). Dacă o va face, Îl vei primi? (Da).

(Fratele Branham face o pauză și se îndreaptă spre audiență).

Bărbatul acela înalt, care stă chiar aici în față. Cred că nu ne cunoaștem, domnule. (Așa este, domnule). Da, așa este, dar acum câteva minute, când vorbeam cu bărbatul celălalt ți s-a întâmplat ceva. Tu ai spus în inima ta: „Eu cred aceasta”, este adevărat? (Amin). Dacă Domnul Dumnezeu îmi va descoperi cu ce suferi, vei accepta? (Da).

Tu ai un fel de tuse care te necăjește. Este adevărat? Ridică mâna. În ordine. Dacă crezi, te va părăsi. Crede aceasta și-ți aparține.

De cine s-a atins acest bărbat? De Marele Preot, nu de mine. Eu nu L-am văzut niciodată și nu știam nimic despre el.

Credeți că Cel ce face aceste lucruri este Isus cel înviat? Nu este acesta același lucru pe care L-a făcut după învierea Sa, ca să dovedească că este Același?

Unii spun: „Ce fel de duh este acesta?” Fiecare duh va aduce la

suprafață propriile sale roade. Noi suntem mlădițele, iar El este Vița. Vița de dovlecei va aduce la suprafață dovlecei; vița de vie va purta struguri; mărul va rodi mere, iar o viață de creștin Îl va purta pe Hristos. Deci este ceva normal, nu-i așa?

Tu ai probleme cu ochii și vrei să mă rog pentru ei. Este adevărat?
(Da). Ridică mâna. Tu nu poți să-ți ascunzi viața.

Acum văd altceva – un spital. Un moment, vă rog. Nu este vorba de o consultație la ochi, ci de o operație. Și nu ești tu, ci e vorba de un prieten al tău care a fost operat. Operația s-a rupt și tu ești speriat deoarece știi că este ceva mult mai grav. Acel om se află în Corydon, Indiana. (Așa este). Crezi tu din toată inima? (O soră spune tare: „Amin!”). Du-te și primește ceea ce ai cerut. (Mulțumesc). O ai în Numele lui Isus Hristos.

Eu îl cunosc pe acest bărbat...Dacă nu mă înșel....desigur, cred că dacă-mi amintesc bine, ești predicator, dar nu știu de ce ai venit aici. Dacă este așa ridică mâna. Știu că ești predicator la Blackinston Mill, sau așa ceva, și ai venit o dată acasă la mine ca să mă rog pentru un copil.

Tu ai probleme cu intestinele și dă-mi voie să-ți mai spun ceva: tu nu ești convins dacă eu sunt sau nu sunt slujitorul lui Dumnezeu. În plus, ai pe cineva pe inimă, pentru care vrei să te rogi. Este vorba de o fetiță invalidă. Ea nu este aici, ci se află peste râu, în Kentucky. Crede din toată inima și vei avea lucrul cerut. Amin.

Crezi tu? Dacă crezi, poți să primești ceea ce ceri. Nu te îndoii. Dar acolo în spatele audienței? Credeți voi? (Amin).

Acolo în spate stă o doamnă de culoare. Acolo în partea dreaptă. Da.

Ea are probleme femeiești. Dacă crezi din toată inima, doamnă, poți primi vindecarea. Crezi? Așa este.

Doamna de culoare care stă lângă bărbatul de acolo....Da, femeia cu mâna ridicată. Tu ai o problemă femeiască. În ordine. Domnul Dumnezeu te-a vindecat, soră. Credința ta te-a făcut bine.

Puteți vedea Lumina care stă deasupra femeii de acolo? Priviți acolo.

O, ce minunat! Domnul Dumnezeu nu greșește niciodată. Fiți smeriți! O, sunt atât de bucuros pentru că El trăiește! El este viu în inimile noastre.

(O soră începe să strige, fiind atinsă de ungere).

Dacă crezi, totul este posibil.

Eu cred că nu ne cunoaștem. În ce mă privește, nu v-am văzut niciodată, dar dacă Domnul îmi va spune de ce ați venit aici, veți crede că sunt slujitorul Lui și că El a înviat din morți? Dacă nu ne cunoaștem, atunci numai o Putere poate să-mi descopere de ce sunteți aici. Tu ești aici pentru o venă varicoasă. Acum roagă-te pentru altcineva și vei vedea dacă sunt sau nu slujitorul lui Dumnezeu. Roagă-te pentru altcineva și vei vedea dacă El poate să descopere acest lucru. Voi credeți? (Amin). Ei bine, cea pentru care te rogi, este nervoasă și are o problemă la rinichi. Ea locuiește la Corydon, este adevărat? (Amin). Atunci poți să crezi? Atunci du-te și primește ceea ce ai crezut.

Eu vă provoc pe toți cei prezenți în clădire, căci în felul acesta veți primi ceea ce cereți.

Acolo în spate se afla un tânăr care tot timpul s-a rugat pentru prietenul său orb din Fort Wayne. Crezi că Dumnezeu îl poate vindeca? (Fratele spune: „Amin”). În ordine, atunci vei avea ceea ce ceri.

Voi, cei aflați în spatele sălii să credeți cu toții! Provocați-L!
Provocați-L: „O, Dumnezeule, Te rog să fii îndurător.”

Doamna aceea care stă în fața ta. Da, doamna de culoare care are o tumoare. Crezi că Domnul te poate vindeca, doamnă? Doamna care stă chiar aici pe locul din spate; cea cu pălărie micuță și rotundă. Crezi că Domnul te vindecă de acea tumoare? Dacă crezi, ridică-ți mâna spre El. În ordine. Du-te acasă și vei fi bine.

O, El este minunat!

În fața acestei femei se află o altă doamnă. Îngerul Domnului stă chiar lângă ea. Cel pentru care se roagă nu locuiește aici, ci într-o zonă cu brazi. Da, este vorba de Henrysville, Indiana. (sora spune: „Așa este.”). Ea se roagă pentru cumnata ei care suferă cu inima. Crezi tu? (Amin). Dacă ai credință în Dumnezeu, du-te în pace căci vei primi ceea ce ai cerut. În ordine.

În ordine, doamnă. Tu ești o străină pentru mine. Nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă crezi aceasta, ridică mâna. Doamna cu ochelari de acolo. În ordine.

Credeți voi? (adunarea spune: „Amin!”). Domnul Dumnezeu nostru este un Dumnezeu viu. El nu este mort, ci trăiește. Și nu numai că trăiește, dar este prezent în locul acesta.

Noi suntem străini unul pentru celălalt, este adevărat? Acum ne vedem

pentru prima dată, dar Dumnezeu ne cunoaștem pe amândoi. De ce temi atât de tare? Încetează să te mai gândești la mirosurile acelea, la parfumuri și la celelalte lucruri. Îndepărtează-le din inima ta și crede-L numai pe Dumnezeu. Primește-L în mintea ta, căci dacă-L crezi te vei întoarce acasă și vei fi bine.

Tu ai probleme pentru că te văd intrând și apoi ieșind din spital: o dată, de două ori, de trei ori. Da, ai fost operată la colon pentru că ai o tumoare. Nu ești din orașul acesta, ci vii din Kentucky, dintr-un oraș în care am fost eu. Este vorba de Campbellsville. (sora spune: „Așa este”). Doamnă Vanghn, întoarce-te acasă și crede, căci vei primi ceea ce ai cerut.

Credeți din toată inima? (Amin).

Tu ai vrea să poți mânca liniștit și fără probleme, deoarece te supără stomacul. Du-te, crede în Dumnezeu și totul este în ordine.

Vrei să scapi de artrită și să te faci bine? În ordine. Du-te și crede.

Crezi că Dumnezeu va vindeca problema de la inimă? (un frate spune: „Desigur”). Du-te și crede.

Bărbatul care stă acolo în spate. Cel cu cămașă albă...Nu, nu este vorba de fratele Frank, ci de cel din spatele lui. Tu vrei să fii botezat cu Duhul Sfânt, nu-i așa? În ordine. Dacă crezi, poți să-L primești. Amin.

Tu ce crezi, doamnă? Mă refer la femeia cu artrită care mă privește foarte atent. Tu cea care vii din Middletown, Ohio. Vrei să crezi? Acest lucru este minunat pentru o ființă care nici măcar nu este creștină. Tu nu ai pretenția că ai fi o creștină, dar eu te întreb: Îl accepți pe Isus Hristos,

cel înviat ca Salvator al tău? Dacă faci aceasta, păcatele tale sunt iertate și Dumnezeu te va vindeca. Ridică-ți mâna spre El și crede. În ordine. Du-te și bucură-te.

Vă provoc pe toți să credeți!

Noi suntem străini unul pentru celălalt, dar Dumnezeu te cunoaște. (fratele răspunde: „Eu te cunosc, dar tu nu mă cunoști pe mine”). Da? Crezi că Dumnezeu îmi poate descoperi de ce ai venit aici? (Da).

În ordine, câți cred? (adunarea spune: „Amin”).

O, cum puteți să nu credeți? Nu v-a deschis Dumnezeu ochii? Mulți dintre cei ce vă aflați aici, mă cunoașteți, căci am crescut alături de voi. Priviți în urmă și vedeți dacă s-a spus o singură dată ceva și nu a fost adevărul! Căutați și veți vedea că acesta este adevărul.

Ei, dar ce vă spun? Isus Hristos a fost înviat din morți. El este viu. De 2000 de ani noi serbăm Paștele, dar iată că acum trăiește în timpul se seară când lumina strălucește din nou. Atunci a strălucit în Est, iar acum strălucește în Vest.

Noi am putea continua ore întregi vorbind despre El, dar acest bărbat spune că eu nu-l cunosc. El m-a văzut probabil la una din adunări. Eu nu știu unde, dar Dumnezeu știe.

Dacă Dumnezeu îi va descoperi acestui bărbat ceva ce știe numai el, așa cum a făcut Isus cu Natanael atunci când a fost adus de Filip în fața Sa, veți recunoaște cu sinceritate și veți spune: „Aceasta mi se potrivește mie!”?

Vreți să ridicați mâna, voi, cei pe care nu-i cunosc; aceia despre care eu nu știu nimic?

Dacă Dumnezeu ne va dăruia aceasta, câți dintre voi vor spune: „Îl accept chiar acum pe Domnul cel înviat, ca Vindecător personal?”

Eu nu pot să te vindec, domnule, căci nu posed o asemenea putere. Singurul lucru pe care îl am eu, este un dar prin care Dumnezeu îmi permite s-o fac.

O, sunt atât de obosit și slăbit! Aceste viziuni aproape că mă omoară. Este mult mai greu decât să predici sau să înoți într-un bazin. Este greu, dar Dumnezeu este bun.

Tu suferi de ceva la coloană. Medicii spun că ai acolo o umflătură. (Așa este). Acum crezi?

Știți care este adevărul? Cu cât vorbesc mai mult cu un om, mi se descoperă mai multe lucruri despre el. Aș vrea să te rogi și să fii smerit. Pleacă-te. Roagă-te pentru altcineva și atunci vei vedea dacă Dumnezeu îmi va descoperi aceasta sau nu. Vă rog pe toți să faceți aceasta și vă veți convinge.

Vedeți, eu nu pot să vă ajut cu nimic pentru că sunt doar un om, dar pentru că Isus e Dumnezeu, El este prezent în locul acesta. Sunt ochii voștri deschiși pentru a vedea aceasta? Nu puteți privi dincolo de cortină ca să vedeți? De 2000 de ani El este printre noi, vorbindu-ne prin Cuvânt și prin predici tot timpul. Și El este aici și în clipa aceasta, descoperindu-Se pe Sine însuși.

Încerc să te țin pe inimă. (fratele spune: „Spatele mă supără”). Da,

te văd examinat. Pe coloana ta este o umflătură. Tu te rogi pentru soția ta. Dacă Dumnezeu îmi va arăta ce probleme are, vei crede că sunt profetul lui Dumnezeu? Are probleme cu urechile (Așa este). Și nu doar atât. Văd apropiindu-se un tânăr. Este fiul tău. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi problema fiului tău, vei crede că sunt profetul lui Dumnezeu? Adunarea va crede? (Amin). Măi băiete, păi acolo este o stare nervoasă și probleme cu pielea. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Crezi că vei primi tot ce ai cerut? (Amin). Atunci du-te și bucură-te.

Câți din voi cred din toată inima? (adunarea spune: „Amin”).

Acum aș vrea să faceți ceva pentru mine. Puneți-vă mâinile unul peste celălalt, pentru o clipă. Așa. Ce timp! Nu puteți vedea prieteni, că Cel ce vă cere acest lucru nu sunt eu?

Da, femeia de acolo....Cea cu ochelari care are probleme femeiești. Nu te mai îngrijora, căci totul s-a terminat. Acest lucru s-a întâmplat duminică, iar acum nu mai ai nimic.

În locul acesta este prezent Ceva; este ceva supranatural; este Cel ce este adevărat. El vă cunoaște păcatele și știe totul despre voi. Nu este acesta Domnul Isus Hristos?

Atunci fiți atenți: dacă v-am spus că acesta este adevărul și El a dovedit aceasta înseamnă că fiecare dintre voi poate fi vindecat chiar în clipa aceasta dacă Îl acceptă dar nu cu mintea, ci cu inima. Dacă sunteți conștienți că vă aflați în prezența Dumnezeului celui Atotputernic, care este omniprezent, atunci în seara aceasta nu va ieși nici o persoană bolnavă sau slabă din locul acesta. Toți putem pleca de aici pe deplin sănătoși. Condiția este să credeți.

Dacă El aude rugăciunea mea, înseamnă că o aude și pe a voastră.

Acum Biblia spune că El este același ieri, azi și în veci, și Domnul a dovedit aceasta. Biblia spune că El a înviat din morți, și El a dovedit aceasta. Este adevărat? (Amin).

Acum aș vrea să vă întreb ceva. Isus a spus înainte de a părăsi pământul, că aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede. Câți credincioși sunt în locul acesta? Spuneți Amin! (Adunarea spune: „Amin!”).

Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede: *„Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoșa.”*

Este adevărată această făgăduință? (Amin). Ei bine, voi credeți și ca dovadă, aveți mâinile puse unul peste celălalt. Aceasta arată că Biblia este adevărată.

Acum, fiecare să se roage pentru celălalt, exact așa cum o faceți în biserica voastră. Rugați-vă unul pentru celălalt, în timp ce mă rog și eu.

O, Doamne, dacă Tu ai veni în seara aceasta ca să Te întâlnești cu biserica Ta, nu am avea nici o scuză. Tu ești aici după cum arată fotografia de pe perete, în care se poate vedea același Stâlp de foc care a condus copiii lui Israel și ești același Dumnezeu cu aceeași putere și cu aceeași manifestare. Tu ai înviat din morți, de aceea, o, Doamne Dumnezeule, Te rugăm să faci o lucrare mare în inimile acestor oameni. Iartă orice păcat și vindecă orice boală. Răspunde la rugăciunile lor, Doamne, și ascultă și rugăciunea slujitorului Tău.

Acum somez orice boală, fiecare demon, și orice putere a Diavolului și îi poruncesc Satanei: „Ieși afară din acești oameni! Ieși afară în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu! Părăsește-i pe acești oameni! Ei au mâinile puse unii peste alții și sunt slujitorii lui Dumnezeu!” Satană, ieși afară! Te condamn în Numele lui Isus. Ieși afară și du-te în întuneric ca să nu-i mai necăjești pe acești oameni. Ți-o cer în Numele lui Isus Hristos!”

Câți dintre voi cred că Dumnezeu v-a vindecat chiar acum? Ridicați-vă în picioare. Dacă ești infirm, ridică-te în picioare. Asta este. Nu v-am spus că dacă veți crede veți vedea slava lui Dumnezeu? Dacă sunt șchiopi care nu pot umbla, plimbați-vă pe culoar. Dacă este cineva surd de o ureche, astupați-o pe cea sănătoasă și veți auzi cu cea care a fost bolnavă. Toți cei care au fost suferinzi și nu și-au putut ridica mâinile, să și le ridice acum. Priviți, priviți la mâinile care se ridică. Amin. V-am spus că El este aici.

În ordine, soră Gertie.

E viu, e viu, Hristos Isus e viu și astăzi.

El umblă cu mine și îmi vorbește

De-a lungul căii înguste.

E viu, e viu, salvare să împărățească

Mă-ntrebi cum știu că El e viu?

E viu în inima mea.

Haideți să spunem cu toții: „Aleluia!” (Adunarea spune: „Aleluia!”).
Domnul e viu! (Domnul e viu!). Lăudat să-I fie Numele (Lăudat să-I fie Numele).
Aleluia! (Aleluia!).

Câți dintre voi iubesc acest cântec vechi. Spuneți amin. (Amin). Dați

mâna cu persoana de lângă voi și spuneți: „Lăudat să fie Domnul!” (Lăudat să fie Domnul!)

Credința mea privește sus la Tine,

O, Miel al Calvarului!

Salvator divin,

Ascultă-mă când mă rog

Înlătură vina mea.

O, lasă-mă să fiu de azi

Pe de-a-ntregul al Tău.

Să ne plecăm capetele plini de respect în prezența Celui omniprezent și Atotputernic. Fie ca Domnul să binecuvânteze fiecare suflet în parte. Fie ca El să vă dăruiască tot ce e bun. Fie ca harul Său să Se odihnească peste voi. Cei care ați fost vindecați, să nu negați niciodată acest lucru. Mulți au fost salvați; mulți au fost vindecați; mulți L-au acceptat pe Hristos, care le-a descoperit tainele inimii.

Vă invităm și pe voi, pe străinii care stați acolo în spate, să participați la închinarea noastră.

Voi cânta puțin pentru ca să fiu părăsit puțin de ungere astfel încât să mai pot vorbi puțin. Sunt bucuros pentru că ați venit aici. A fost o zi minunată! Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Și acum pentru frații din Tabernacol. Duminică viitoare seara, vom avea Cina și spălarea picioarelor. Toți cei care stați în apropiere sunteți invitați să veniți. Rugați-vă pentru noi până ne vom întâlni din nou.

Acum să ne plecăm din nou capetele pentru rugăciunea de încheiere. Îl vom ruga pe păstor să ne dea apoi drumul sau să ne spună ceea ce are pe inimă.   **- Amin -**